

VIATGE AL VOLTANT
DE LA MEVA CAMBRA

TEM
POR
ALS

Xavier de Maistre

L'any 1790, un jove oficial de l'exèrcit piemontès pateix l'afront d'un dels seus companys. El seu nom és Xavier de Maistre (1763-1852) i, després de vèncer el seu oponent en un duel il·legal, és condemnat a un confinament de quaranta-dos dies en una habitació de Torí. Lluny d'abaixar els braços, Xavier resol combatre l'avorriment amb la fantasia: consignarà, en quaranta-dos capítols, un viatge satíric al voltant de la seva gàbia. A *Viatge al voltant de la meva cambra*, els mobles esdevenen geografia i, el mirall, un company d'aventura. Aquesta és una odissea interior, un cant a la llibertat i a la imaginació. Avui, en temps de virtualitat i reclusió, les seves pàgines són més vigents que mai.

VIATGE AL VOLTANT DE LA MEVA CAMBRA

Xavier de Maistre

Traducció de
Montse Vancells Flotats

Títol original en francès:
Voyage autour de ma chambre

© De la traducció: Montse Vancells Flotats, 2025

© Ned Ediciones
Primera edició: desembre, 2025

Preimpressió: Fotocomposició gama, sl

ISBN: 978-84-19407-85-6
Dipòsit legal: B 24119-2025

La reproducció total o parcial d'aquesta obra sense el consentiment exprés dels titulars del copyright està prohibida a l'empara de la legislació vigent.

Ned Ediciones
www.nedediciones.com

Índex

Capítol primer	11
Capítol segon	13
Capítol tercer	15
Capítol quart.	17
Capítol cinquè	20
Capítol sisè	22
Capítol setè.	25
Capítol vuitè.	28
Capítol novè.	29
Capítol desè	31
Capítol onzè	35
Capítol dotzè	37
Capítol tretzè	38
Capítol catorzè	38
Capítol quinzè	41
Capítol setzè	44
Capítol dissetè	47
Capítol divuitè	49

Capítol dinovè	51
Capítol vintè	53
Capítol vint-i-unè	55
Capítol vint-i-dosè	58
Capítol vint-i-tretzè	60
Capítol vint-i-quatrè	62
Capítol vint-i-cinquè	64
Capítol vint-i-sisè	67
Capítol vint-i-setè	69
Capítol vint-i-vuitè	73
Capítol vint-i-novè	76
Capítol trentè	79
Capítol trenta-unè	80
Capítol trenta-dosè	82
Capítol trenta-tresè	84
Capítol trenta-quatrè	84
Capítol trenta-cinquè	88
Capítol trenta-sisè	92
Capítol trenta-setè	95
Capítol trenta-vuitè	99
Capítol trenta-novè	101
Capítol quarantè	108
Capítol quaranta-unè	111
Capítol quaranta-dosè	114

Capítol primer

Que n'és de gloriós encetar una nova carrera i irrompre d'un dia per l'altre al món dels savis amb un llibre de descobertes a la mà, talment un cometa inesperat que espurneja a l'espai!

No, no guardaré durant més temps aquest llibre per a mi, aquí el teniu, senyors, llegiu-lo. Vaig emprendre i he dut a terme un viatge de quaranta-dos dies al voltant de la meva cambra. Les interessants observacions que he fet i el plaer continuat que he experimentat al llarg d'aquest camí m'impel·lien a fer-lo públic, la certesa de ser útil m'hi ha fet decidir. El meu cor sent una satisfacció inexplicable quan penso en el nombre infinit d'infor-

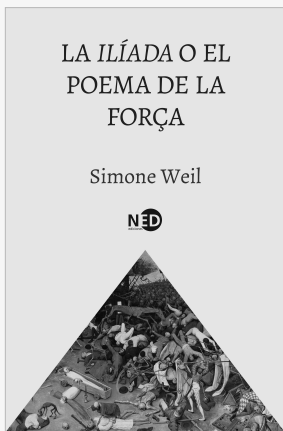
tunats als quals ofereixo un recurs segur contra l'enuig i un lenitiu als mals que pateixen. El plaer que produeix viatjar per la pròpia cambra queda lluny de l'abast de la gelosia impacient dels homes i al marge de la fortuna.

No és, en efecte, ésser molt dissortat i estar molt desemparat, no tenir un racó on retirar-se i amagar-se del món? Heus ací tots els preparatius del viatge.

Estic segur que qualsevol home de seny adoptarà el meu sistema, sigui quin sigui el seu caràcter, el seu temperament, sigui gasiu o generós, ric o pobre, jove o vell, fill d'una zona càlida o de prop del pol, tothom pot viatjar com jo; en la immensa família d'homes que pul·lulen sobre la capa de la terra, no n'hi ha ni un, cap ni un (em refereixo a tots els que tenen una cambra) que pugui negar-se, després de llegir aquest llibre, a l'aprovació de la nova manera de viatjar que introdueixo al món.

LA ILÍADA O EL POEMA DE LA FORÇA

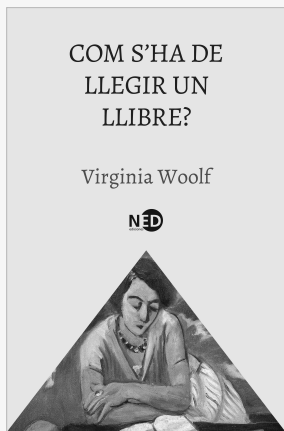
Simone Weil

«Un vianant no desvia la nostra marxa de la mateixa manera que ho faria un rètol; quan estem sols no ens aixequem, caminem ni seiem a la nostra habitació de la mateixa manera que ho fem quan tenim una visita. Però aquesta influència indefinible de la presència humana no és exercida per aquells homes a qui un moviment d'impaciència pot arrabassar la vida fins i tot abans que un sol pensament hagi tingut temps de condemnar-los a mort. Els altres es mouen davant seu com si no hi fossin; i ells, al seu torn, sota l'amenaça constant de ser reduïts al no-res en un instant, imiten el no-res».

COM S'HA DE LLEGIR UN LLIBRE?

Virginia Woolf

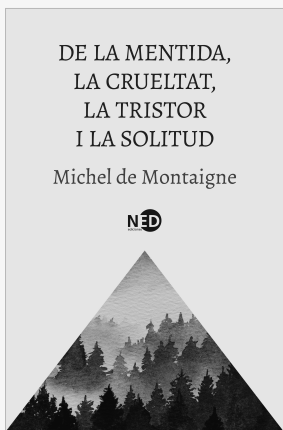

«En primer lloc, vull emfatitzar el signe d'interrogació del meu títol. Encara que pogués respondre la pregunta pel meu compte, la resposta només se m'aplicaria a mi, i no pas a vosaltres. L'únic consell, de fet, que una persona pot donar a una altra sobre la lectura és que no es deixi aconsellar, que segueixi el seu propi instint, que utilitzi el seu sentit comú, que arribi a les seves pròpies conclusions».

Com s'ha de llegir un llibre?

DE LA MENTIDA, LA CRUELTAT, LA TRISTOR I LA SOLITUD

Michel de Montaigne

«Detesto cruelment la crueltat, per la meva pròpia naturalesa i pel meu judici, com el més extrem de tots els vicis. I això amb tanta blenor que no puc veure com degollen un pollastre sense esgarripança, que sento un gran disgust quan una llebre gemeix entre les dents dels meus gossos, encara que la caça sigui un plaer violent».

De la crueltat